

ги, като коя от двѣтъ сили да прѣдолѣе въ Турско, бѣхъ йоще едно затруднение на положението й.

Мустафа IV като ся занимаваше какъ да прѣкарва врѣмето си въ наслаждение, Селимъ въ отдѣленieto на палататъ, което му бѣше назначено да прѣкара животътъ си, ихтеше за падението на дѣржавата, и самото отѣшение що намираше бѣше старанието да вдѣхне на своятъ младъ братовчетъ, Махмуда, страстьтѣ, отъ която той бѣше привзетъ, на прѣобразованието. Въ това отношение той непрѣстанно му думаше:

»По благополученъ отъ меня, твоего дѣтинство ще да тѣ запази отъ наказанието що очаква, кѣсно или рано князоветъ отъ нашето поколение които заплашватъ тогози що царува. Провидението ни сѣбра щото свѣтилото на новата цивилизация, което изгасна съ моето царуване, ся запали единъ день отъ твоята рѣка.«

Махмудъ привязанъ отъ день на день повѣки кѣмъ неговитѣ добри сѣвѣти, общаваше му че, ако ся вѣзкаче на прѣстолатъ, ще испълне онова що го сѣвѣтваше.

Свалянието на Селима наскѣрби нѣкои по провинцитѣ лица, а Цариградската послѣ анархия ги подкани да помислѣтъ за злото положение на дѣржавата. Пѣрвиятъ и най главниятъ дѣятель мѣжду тѣзи бѣше нѣкой си Мустафа-Байрактаръ изъ Рухчукъ, Бѣлгарско происхождение. Той отъ простъ овчаринъ постепенно достигна да стана паша съ три опашки, и имаше подъ своя команда до шестнадесетъ хиляди редовни и обучени войници съ които противостояше, въ врѣме война, на Русцитѣ.

Той можя да ся споразумѣе съ Великиятъ визиръ, що бѣше въ Едирне, дѣто да му позволи да слѣзе въ Едирне и отъ тамъ въ Цариградъ съ своята войска, подъ прѣдлогъ да отнесе пророческиятъ прѣпорецъ на мѣстото му, и да ся постараетъ да унищожи анархията що сѣществуваше отъ ямацитѣ въ Цариградъ. Точната своя цѣль, да свали Мустафа IV и да вѣс-